

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/566/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313208740
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2313208740.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a Mgr. Jozefa Mačaja v právnej veci žalobkyne: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických vŕzňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpený splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: V. O. D., nar. XX. Z. XXXX, trvalo bytom A. XXX/X, XXX XX B., o zaplatenie zmenkovej sumy 551,- eur, zmenkového úroku a ďalšieho prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21. mája 2015, č.k. 10C/195/2013-68, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,19% denne, rozsudok súdu prvej inštancie v časti zmenkového úroku vo výške 0,19% denne r u š í a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku I. (s výnimkou časti zastavenej predchádzajúcim výrokom I.) a vo výroku III. o náhrade trov konania r u š í a v zrušenom rozsahu vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi zmenkovú odmenu vo výške 1/3-iny % zmenkovej sumy, teda 1,84 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 35 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 135 ods. 2, § 159 ods. 3 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení jeho neskorších zmien a doplnení) s poukazom na Nariadenie č. 861/2007/ES, čl. 4 bod 1, 4, čl. 19, čl. 25 bod 1 písm. a) a tiež § 48 ods. 1, § 75 zák. č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového.

2. Súd prvej inštancie skonštatoval, že pri skúmaní podmienok, na ktoré je podľa § 103 O.s.p. povinný prihliadať aj bez návrhu v každom štádiu konania zistil, že nároky z tej istej zmenky si prvý majiteľ POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ešte pred jej indosovaním uplatnil proti žalovanej na rozhodcovskom súde, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým žalovanej uložil povinnosť, aby spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zaplatil žalovanú sumu s príslušenstvom aj náhradu trov konania. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 14. marca 2011 a dňa 17. marca 2011 sa stal vykonateľným. Zo spisu Okresného súdu Galanta č.k. 26Er/422/2011-36 súd tiež zistil, že dňa 29. júna 2011 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol s poukazom na dojednanie rozhodcovskej doložky vo všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru v rozpore s dobrými mravmi s tým, že doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Po oboznámení sa s odôvodnením zamietajúceho rozhodnutia exekučného súdu, súd prvej inštancie skonštatoval, že exekučný súd považoval rozhodcovský rozsudok za vecne nesprávny, pričom vecná nesprávnosť nemá za následok žiadny vplyv na účinnosť a záväznosť, teda neodníma účinky

právoplatného rozhodnutia, pričom v tomto prípade vytvára prekážku res iudicata. Žalobkyňa je pritom právnym nástupcom prvého majiteľa zmenky.

3. Následne súd prvej inštancie uzavrel, že právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok bráni súdu, aby o zaplatení zmenkovej sumy 551,- eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy od 23. októbra 2009 do zaplatenia a úroku 6% zo zmenkovej sumy znova rozhodoval. Preto súd v tejto časti návrh ako neprípustný v zmysle čl. 4 ods. 4 nariadenia zamietol. V ďalšom s poukazom na § 48 ods. 1 a § 75 zák. č. 191/1950 Sb. zákona zmenkového a šekového, a to v časti o zaplatenie zmenkovej odmeny 1,84 Eur, súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie odmeny, nakoľko tento nárok nebol predmetom rozhodcovského konania.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa čl. 16 nariadenia, podľa ktorého trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Keďže žalobkyňa mala v konaní úspech len nepatrný, je povinná nahradiť trovy konania žalovanej. Súd ale žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku, avšak výlučne len vo výroku o zamietnutí zvyšku návrhu a vo výroku o náhrade trov konania podala prostredníctvom splnomocnenkyne odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe aj v jej zamietajúcej časti. Ako odvolacie dôvody uviedla dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b) a f) O.s.p.. Prioritne namietala, že strany dokazovanie exekučným spisom, ktoré vykonal súd prvej inštancie, ani ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. Podľa § 120 O.s.p. pritom dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou a súd má vychádzať len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobkyňa pritom predložila súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne aj materiálne náležitosti predpokladané zákonom. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženého originálu zmenky, ktorá je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu.

6. K prekážke res iudicata poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 9/2012, z ktorého zdôraznila, že v prípade, že exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória aj súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné, nulité - paakt, teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Záver i nulitnosti či ničotnosti rozhodnutia pritom nemá priamy vzťah k exekučnému konaniu. Najvyšší súd uzavrel, že takéto rozhodnutie je vo všeobecnosti z právneho hľadiska neexistujúce a nezaväzujúce a výslovne uvádza, že takéto rozhodnutie nezakladá prekážku rozhodnutej veci. K rovnakému záveru dospel NS SR aj v uznesení sp. zn. 6Cdo 1/2012, obdobne vo veci 3Cdo 146/2011. Z uvedeného odvolateľka vyvodila, že súdy sú povinné prihliadnúť na neplatnú rozhodcovskú doložku a vyvodiť záver, že rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je nulitným právnym aktom majúcim účinky paaktu. Rovnaký záver, avšak vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu štátnej správy, vyplýva aj z uznesenia ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 78/2011 a obdobne i rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/208/2011. Z uvedeného potom odvolateľka vyvodila, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol ako exekučný titul uplatnený v exekučnom konaní proti povinnej je nulitným právnym aktom, ktorý nevyvoláva žiadne právne účinky a je nutné na neho nazerať akoby neexistoval. Neexistujúci právny akt nemôže zakladať prekážku res iudicata, pričom súd je povinný na túto nulitnosť rozhodcovského rozsudku prihliadnúť aj v tomto konaní a uplatnený nárok zo zmenky riadne prejednať. Odvolateľka poukázala tiež na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V. v právne zhodnej veci pod sp. zn. 1CbZm/138/2013.

7. K záveru súdu o indosovaní zmenky po uplynutí lehoty na protest, v dôsledku čoho má mať indosament len účinky obyčajného postúpenia uviedla, že tento záver súdu nemá opodstatnenie. Poukázala pritom na čl. I § 20 ods. 2 zák. č. 190/1950 Sb.. Skonštatovala, že v danom prípade ide o nedatovaný indosament, je preto nevyhnutné aplikovať zákonnú prezumpciu, že indosament bol vykonaný pred uplynutím lehoty na protest. Ak by žalovaná namietala dátum vykonania indosamentu, musí znášať aj dôkazné bremeno. Žalovaná pritom zostala v tomto smere pasívna a súd nie je oprávnený za ňu vznášať, či formulovať námietky, prípadne navrhovať dokazovanie. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu, avšak nevykonával žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky,

teda neobjektívne podporil žalovanú v konaní. Súd teda túto obranu žalovanej prakticky nanútil bez jej vôle. Takéto správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

8. Žalovaná odvolací návrh nepodala a k doručenému odvolaniu žalobkyne sa písomne nevyjadрила.

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej C.s.p.), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa C.s.p.. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p., aktuálne § 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 O.s.p., akt. § 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 O.s.p., aktuálne § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 356 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p., akt. § 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p., ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.) teda s výnimkou vyhovujúcej časti, s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) dospel k záveru, že rozsudok súdu prevej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania je nevyhnutné zrušiť a zároveň vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 C.s.p.), pretože súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, zároveň nevykonal navrhované a potrebné dôkazy (aktuálne už aj s použitím § 295 C.s.p.), pričom vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci a nezaobranie sa samotnou kauzou zmenky, nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolacie dôvody uplatnené žalobkyňou a argumentáciu súdu prvej inštancie, bolo prioritné posúdiť, či súd prvej inštancie správne uzavrel, že v danom prípade, keďže bol vo veci žalobkyňou uplatnenej pohľadávky vydaný právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok, je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorá bráni súdu, aby vo veci znovu rozhodoval, v dôsledku čoho návrh ako neprípustný v zmysle čl. 4 ods. 4 Nariadenia č. 861/2007/ES zamietol. V časti o zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 1,29 Eur (výrok II. rozsudku) v dôsledku nepodaného odvolania rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a nebolo tak predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

12. Z pripojeného uznesenia Okresného súdu Galanta č.k. 26Er/422/2011-36 zo dňa 29.6.2011, ktorým súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, proti povinnej V. O. D. (tu žalovanej) pre vymoženie 551,- Eur s príslušenstvom (totožnej pohľadávky ako je uplatňovaná v preskúmvanej veci) a trov exekúcie zamietol, bolo zistené, že exekučný súd skonštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných podmienkach tvoriacich súčasť spotrebiteľskej úverovej zmluvy o riešení sporov rozhodcovským súdom je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, lebo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak bola potom rozhodcovská zmluva neplatná, nebola ani založená právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Túto skutočnosť súd prvej inštancie v preskúvanom rozhodnutí nezohľadnil, hoci to bola vo veci zásadná predbežná otázka, ktorú musel riešiť. Súdna prax pritom už konštantným spôsobom uzavrela, že rozhodnutie, ktoré vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, je zdanlivé, ničotné, nulité, teda z právneho hľadiska neexistujúce a nikoho nezaväzujúce, hľadá sa naň, ako keby nebolo ani vydané (napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 6MCdo 9/2012, 6Cdo 1/2012, 3Cdo 146/2011). Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, potom ani nie je spôsobilé založiť prekážku rozhodnutej veci (*res iudicata*). Odvolací súd pritom nepovažoval za rozhodné, že exekučný súd v danom rozhodnutí po skonštatovaní neplatnosti rozhodcovskej doložky nadväzne výslovne neuzavrel aj ničotnosť či nulitosť rozhodcovského rozsudku a nadbytočne poukázal aj na ďalšie neplatné dojednania v spotrebiteľskej zmluve. Nulitný a teda právne neexistujúci právny akt pritom nemôže ani zakladať prekážku rozhodnutej veci, pričom súd na túto nulitosť rozhodcovského rozsudku je povinný prihliadať *ex offo*.

13. Keďže v danom prípade v preskúvanom rozsudku prvoinštančný súd podľa vyššie uvedeného nepostupoval, záver o nulitosti, neexistencii a bezúčinnosti predmetného rozsudku rozhodcovského súdu neprijal, naopak akceptoval ho ako právoplatný, vykonateľný a záväzný a potom s použitím § 103 a § 159 ods. 3 O.s.p. skonštatoval prekážku *res iudicata*, následkom čoho návrh zamietol, vec nesprávne právne posúdil. V dôsledku toho sa súd prvej inštancie potom ani nezaoberal kauzou samotnej zmenky, ktorú v zmysle už konštantnej judikatúry najmä v zmysle stanoviska spoločného zasadnutia občianskoprávneho obchodného kolégia NS SR zo dňa 20.10.2015, je povinný *ex offo* skúmať i ak je uplatnený nárok zo zmenky. Z týchto hľadísk súd prvej inštancie vec neposúdil a ani za účelom tohto skúmania nevykonával potrebné dokazovanie (napríklad predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere).

14. Súd prvej inštancie tiež formálne chybil, keďže výrok rozsudku je nejasný, vnútorne rozporný a protirečivý. Ak výrokom I. návrh zamietol a keďže výslovne neuviedol v akej časti, je nutné vyvodiť, že v celom rozsahu a v rozpore s tým vo výroku II. časť nároku uplatneného žalobou žalobkyňa priznal.

15. Keďže potom súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované a v danom prípade, keďže ide o vec spotrebiteľskú, aktuálne v zmysle § 295 C.s.p. i nenavrhnuté nevyhnutné dôkazy, pričom dokazovanie by nebolo účelné doplniť odvolacím súdom, keďže by išlo fakticky nie iba o doplnenie dokazovania, ale jeho prvotné vykonanie, odvolací súd po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov žalobkyne, s použitím § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude skúmať zmenku až po úroveň dohody o vyplňovacom práve a na základe výsledkov dokazovania prijať záver o dôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Počas odvolacieho konania žalobkyňa podaním zo dňa 21.12.2015 doručeným okresnému súdu 22.12.2015 čiastočne späťvzala návrh a uplatnila súvisiacu zmenu petitu. S poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. zobrala svoj návrh na začatie konania čiastočne späť v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19% denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne, čím si uplatňovala v konaní len zmenkový úrok vo výške 0,06% denne. Odvolací súd s poukazom na ust. § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. (§ 146 ods. 1 C.s.p.) žiadal opatrovníčku žalovanej výzvou zo dňa 9. februára 2016, aby sa vyjadrila, či s čiastočným späťvzatím súhlasí. Opatrovníčka žalovanej prevzala výzvu dňa 15. februára 2016, a podaním z toho istého dňa vyjadrila súhlas s čiastočným späťvzatím, preto odvolací súd podľa § 370 za použitia ust. § 146 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a zastavil konanie v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne.

18. Keďže v danom prípade žaloba bola čiastočne späťvzatá po rozhodnutí súdu prvej inštancie rozsudkom vo veci samej, ale skôr, ako rozhodnutie v dôsledku podaného odvolania nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd s použitím ust. § 370 C.s.p. rozhodol o pripustení späťvzatia za situácie, keď protistrana so späťvzatím žaloby vyslovila súhlas. Odvolací súd zároveň zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie v späťvzatej časti zastavil.

19. K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku

a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).